

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 357/04-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. decembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Miroslava Zuba, toho času v L., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práv vyplývajúcich z čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajskej prokuratúry v Trnave v súvislosti s jeho trestným oznámením z 21. júla 2004 a vo veci namietaného porušenia jeho práv vyplývajúcich z čl. 6 ods. 1, čl. 5 ods. 1 a z čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd štátnou správou Krajského súdu v Trnave v súvislosti s rozhodovaním Krajského súdu v Trnave vo veci vedenej pod sp. zn. 1 T 13/02 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť Miroslava Zuba v časti namietajúcej porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práv vyplývajúcich z čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajskej prokuratúry v Trnave v súvislosti s jeho trestným oznámením z 21. júla 2004 **o d m i e t a** pre neprípustnosť.

2. Sťažnosť Miroslava Zuba v časti namietajúcej porušenie jeho práv vyplývajúcich z čl. 6 ods. 1, čl. 5 ods. 1 a z čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd štátnou správou Krajského súdu v Trnave v súvislosti s rozhodovaním Krajského súdu v Trnave vo veci vedenej pod sp. zn. 1 T 13/02 o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. 1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. októbra 2004 doručená sťažnosť (z 10. októbra 2004) Miroslava Zuba, toho času v L. (ďalej len „sťažovateľ“), doplnená ďalšími podaniami sťažovateľa z 11. októbra 2004, z 19. októbra 2004, z 20. októbra 2004, z 30. októbra 2004, z 8. novembra 2004, zo 14. novembra 2004 a z 23. novembra 2004 vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práv vyplývajúcich z čl. 13 a z čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajskej prokuratúry v Trnave (ďalej len „krajská prokuratúra“) v súvislosti s jeho trestným oznámením z 21. júla 2004 a vo veci namietaného porušenia jeho práv vyplývajúcich z čl. 6 ods. 1, čl. 5 ods. 1 a z čl. 14 dohovoru štátnou správou Krajského súdu v Trnave v (ďalej len „krajský súd“) súvislosti s rozhodovaním krajského súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 1 T 13/02.

1. 2. Sťažovateľ uviedol, že podaním z 21. júla 2004 adresovaným Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) podal trestné oznámenie na príslušníkov Policajného zboru („S. a spol.“) o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin zneužitia právomoci verejného činiteľa a trestný čin pozbavenia osobnej slobody. Listom z 29. júla 2004 generálna prokuratúra sťažovateľa upovedomila, že jeho podanie postúpila na vybavenie krajskej prokuratúre. Sťažovateľ doplnil svoje podanie listom z 2. augusta 2004, ku ktorému pripojil aj listinné dôkazy o svojich tvrdeniach. Zároveň žiadal, aby sa uvedenou vecou nezaoberal prokurátor

krajskej prokuratúry „*JUDr. Š.*“, pretože k spáchaniu trestných činov malo dôjsť v rámci trestného konania v trestnej veci sťažovateľa, ktorú uvedený prokurátor „*nedôsledne dozoroval*“.

Listom zo 16. augusta 2004 č. k. KP-2 Kv 12/01-1120, ktorý podpísal prokurátor krajskej prokuratúry „*JUDr. Š.*“, bol sťažovateľ upovedomený o vybavení jeho oznámenia nasledovným postupom: „*založenie oznámenia do spisu k inému tr. činu – jeho zaslanie Krajskému súdu v Trnave.*“

Listom z 18. augusta 2004 požiadal sťažovateľ generálnu prokuratúru o preskúmanie zákonnosti vybavenia jeho oznámenia podriadenou krajskou prokuratúrou. Listom z 24. augusta 2004 sa sťažovateľ, ako uvádza, „*pokúsil dať GP SR podnet (nadriadenému porušiteľa) aby vhodnými prostriedkami dosiahol aby porušiteľ – neporušoval moje zákl. práva (...)*“.

Sťažovateľ namietal, že krajská prokuratúra nedodržala zákonný postup pri prešetrovaní jeho trestného oznámenia z 21. júla 2004 a na listy z 18. augusta 2004 a z 24. augusta 2004 nedostal do podania ústavnej sťažnosti odpoveď („*rozhodnutie*“).

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol: „*1./ Krajská prokuratúra v Trnave porušuje právo Miroslava Zuba na spravodlivé súdne konanie zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo na súdnu a inú právnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, právo na účinný opravný prostriedok zaručené čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo na užívanie práv a slobôd priznaných Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd bez diskriminácie zaručené čl. 14 Dohovoru a to tým, že vedome koná vo veci tr. oznámenia zo dňa 21. 07. 2004 voči príslušníkom PZ Trnava tak, aby pomocou nesprávneho úradného postupu a nezákonného rozhodnutia o tejto veci v rozpore s právomocami prokurátora nebolo začaté tr. konanie na základe čoho Ústavný súd SR zakazuje Krajskej prokuratúre v Trnave pokračovať v ďalšom*

porušovaní vyššie uvedených práv a slobôd v neprospech Miroslava Zuba a v prospech páchateľov tr. činov uvedených v oznámení zo dňa 21. 07. 2004.

2./ Miroslavovi Zubovi priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 100.000 Sk (slovom jednototísíc Slovenských korún) ktoré je mu Krajská prokuratúra v Trnave povinná vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

3./ Rozhodnutie Krajskej prokuratúry Trnava 2 Kv 12/01-1120 zo dňa 16. 08. 2004 sa ruší a vec sa vracia na ďalšie konanie v ktorom je príslušný orgán povinný vec znovu prerokovať a rozhodnúť. V tomto konaní je viazaný právnym názorom Ústavného súdu.“

1. 3. Sťažovateľ namietal taktiež porušenie svojich práv vyplývajúcich z čl. 6 ods. 1, čl. 5 ods. 1 a z čl. 14 dohovoru zo strany štátnej správy krajského súdu v súvislosti s rozhodovaním krajského súdu v jeho trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1 T 13/02, a to na tom skutkovom základe, že po podaní obžaloby v jeho trestnej veci malo dôjsť k nezákonnému zásahu do evidencie podaní doručených krajskému súdu spočívajúcemu vo vpísaní fiktívnej trestnej veci „G. T.“ pred záznam o podaní obžaloby proti sťažovateľovi a v následnom prepísaní poradia nápadu trestnej veci sťažovateľa, od ktorého sa na základe rozvrhu práce krajského súdu pre rok 2002 odvíja zloženie senátu prejednávajúceho vec (osoba predsedu senátu). Touto manipuláciou bolo podľa sťažovateľa zasiahnuté do nezávislosti súdu, jeho vec neprejednáva zákonný senát, čoho dôsledkom je nespravodlivosť konania ako celku a porušenie zákonnosti pri pozbavení sťažovateľa osobnej slobody v súvislosti s rozhodovaním o jeho väzbe v predmetnej veci.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol: *«1./ Štátna správa súdov Krajského súdu v Trnave porušuje právo Miroslava Zuba na spravodlivé súdne konanie zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo na slobodu a bezpečnosť zaručené čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo zákazu diskriminácie zaručené čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a to tým, že dodatočne vedome zasiahla nezákonným spôsobom do určenia zloženia súdneho senátu čím zasiahla do nezávislosti súdnictva rozhodujúceho o tr. veci Miroslava Zuba na základe čoho Ústavný súd SR zakazuje Štátnej správe súdov Krajského súdu v Trnave pokračovať*

v porušovaní vyššie uvedených práv a slobôd a prikazuje Štátnej správe súdov Krajského súdu v Trnave obnoviť stav pred porušením vyššie uvedených práv.

2./ Miroslavovi Zubovi priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 2.000 Sk (slovom dvetisíc Slovenských korún) za každý vykonaný deň väzby odo dňa zásahu (07. júna 2002) do obnovy porušených práv a slobôd ktorú mu je štátna správa súdov Krajského súdu v Trnave povinná vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

3./ Zásah – zápis 13. poradia v 1. stupňovej agende „podacej knihy“ r. 2002 podateľne Krajského súdu v Trnave sa ruší a vec sa vracia na ďalšie konanie v ktorom je príslušný orgán povinný vec znovu prerokovať a rozhodnúť. V tomto konaní je viazaný právnym názorom Ústavného súdu SR.»

II.

2. 1. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

2. 2. Sťažovateľ namietol porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práv vyplývajúcich z čl. 13 a z čl. 14 dohovoru postupom krajskej prokuratúry v súvislosti s jeho trestným oznámením z 21. júla 2004 dôvodiac, že krajská prokuratúra nedodržala zákonný postup pri prešetrovaní jeho trestného oznámenia z 21. júla 2004 a na listy z 18. augusta 2004 a z 24. augusta 2004 (ktorými žiadal generálnu prokuratúru o preskúmanie zákonnosti vybavenia jeho oznámenia podriadenou krajskou prokuratúrou) nedostal do podania ústavnej sťažnosti odpoveď.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 35 ods. 1 zákona o prokuratúre je prokurátor pri vybavovaní podnetu povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné na posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, či sú splnené podmienky na podanie návrhu na začatie konania pred súdom alebo na podanie opravného prostriedku, či môže vstúpiť do už začatého konania pred súdom alebo vykonať iné opatrenia, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Prokurátor posudzuje podnet podľa obsahu, pričom prihliada na všetky skutočnosti, ktoré počas prešetrovania vyšli najavo (§ 35 ods. 2 zákona o prokuratúre).

Ak prokurátor zistí, že podnet je dôvodný, vykoná opatrenia na odstránenie porušenia zákona a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov (§ 35 ods. 3 zákona o prokuratúre).

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre môže podávateľ podnetu žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2).

Podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona o prokuratúre je nadriadený prokurátor oprávnený vydať podriadenému prokurátorovi pokyn, ako má postupovať v konaní a pri plnení úloh (vrátane pokynu na začatie trestného stíhania vo veci, resp. pokynu na začatie trestného stíhania osôb podozrivých zo spáchania trestného činu).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že zákon o prokuratúre poskytuje sťažovateľovi prostriedok nápravy – opakovaný podnet v zmysle § 34 ods. 1 v spojení s ďalšími ustanoveniami (§ 31 až 36 uvedeného zákona), ktorým sa mohol domáhať preskúmania zákonnosti postupu krajskej prokuratúry v predmetnej veci, pokiaľ bol toho názoru, že v súvislosti s jeho trestným oznámením postupovala nezákonne. Uvedený právny prostriedok umožňoval a stále umožňuje sťažovateľovi dosiahnuť účinnú nápravu vzhľadom na právomoc generálneho prokurátora záväzným pokynom nariadiť začatie trestného stíhania v predmetnej veci aj napriek doterajšiemu postupu krajskej prokuratúry, ak by na základe podnetu sťažovateľa dospel k záveru, že tento postup bol v rozpore so zákonom.

Sťažovateľ opakovaný podnet v zmysle § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre aj využil, nevyčkal však na jeho vybavenie generálnou prokuratúrou, t. j. príslušným orgánom, ktorý je v danom prípade oprávnený poskytnúť ochranu jeho právam, ale obrátil sa priamo na ústavný súd, v dôsledku čoho bola jeho sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní v tejto

časti podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietnutá pre neprípustnosť (§ 53 ods. 1 v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

2. 3. Sťažovateľ namietal taktiež porušenie svojich práv vyplývajúcich z čl. 6 ods. 1, čl. 5 ods. 1 a z čl. 14 dohovoru zo strany štátnej správy krajského súdu v súvislosti s rozhodovaním krajského súdu v jeho trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1 T 13/02, a to na tom skutkovom základe, že po podaní obžaloby v jeho trestnej veci malo dôjsť k nezákonnému zásahu do evidencie podaní doručených krajskému súdu, v dôsledku čoho jeho vec neprejednáva zákonný senát, konanie ako celok je nespravodlivé a dochádza k porušeniu zákonnosti v súvislosti s rozhodovaním o väzbe sťažovateľa v predmetnej veci.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z kvalifikovanej medzinárodnej zmluvy za podmienky, že o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Z obsahu sťažnosti a z obsahu listinných dôkazov, ktoré k nej sťažovateľ pripojil, vyplýva, že trestná vec sťažovateľa vedená na krajskom súde pod sp. zn. 1 T 13/02 nebola dosiaľ právoplatne skončená (vec prejednáva súd prvého stupňa). Sťažovateľovi nič nebráni domáhať sa využitím svojich procesných práv v zmysle Trestného poriadku (napr. § 33 ods. 1 uvedeného zákona) zjednaní nápravy ohľadne jeho námietky, že vec neprejednáva zákonný senát, priamo v prebiehajúcim konaní vrátane možnosti využitia opravných prostriedkov.

Pokiaľ ide o sťažovateľom dosiaľ namietanú zaujatosť predsedu senátu prejednávajúceho jeho trestnú vec, resp. namietanú zaujatosť všetkých členov senátu, z obsahu podaní, ktoré sťažovateľ ústavnému súdu predložil, vyplýva, že argumentoval predovšetkým spôsobom, akým vo veci postupoval súd (neposkytnutie kópií spisového materiálu, neumožnenie oboznámiť sa s trestným spisom a najmä nereagovanie na procesné návrhy a námietky sťažovateľa v konaní). Sťažovateľ nepreukázal, že by argumentáciu ohľadne nezákonného zásahu do evidencie podaní doručených krajskému súdu, v dôsledku

čoho jeho vec neprejednáva zákonný senát v rozsahu, v akom ju uplatnil pred ústavným súdom namietal, najskôr priamo v konaní pred krajským súdom a v prípade neúspešnosti pred súdom rozhodujúcim o opravnom prostriedku.

Pretože v súčasnom štádiu konania v trestnej veci sťažovateľa vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 1 T 13/02 patrí poskytnutie ochrany sťažovateľovým právam a slobodám do právomoci všeobecných súdov, ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní v tejto časti odmietol z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie.

2. 4. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci (návrh na rozhodnutie o dočasnom opatrení, návrh na spojenie veci s vecou sťažovateľa vedenou na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 804/02 - už skončenou pod sp. zn. III. ÚS 256/03) stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. decembra 2004